

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 356/08-30

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 2. apríla 2009 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcov Jána Lubyho a Ladislava Orosza o sťažnosti L. R., H., zastúpeného advokátkou Mgr. Z. B., N., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7 Tos 26/2008 z 11. júna 2008 takto

r o z h o d o l :

1. Základné práva L. R. podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a jeho právo podľa čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7 Tos 26/2008 z 11. júna 2008 z dôvodu nerozhodnutia o ďalšom trvaní väzby **p o r u š e n é b o l i .**

2. Krajský súd v Nitre **j e p o v i n n ý** uhradiť L. R. trovy konania v sume 131,78 € [slovom stotridsaťjeden eur a sedemdesiatosem centov (3 970 Sk)] na účet jeho právnej zástupkyne Mgr. Z. B., N., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Vo zvyšnej časti sťažnosti **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. júla 2008 doručená sťažnosť L. R., v tom čase vo výkone väzby (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou Mgr. Z. B., N., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na slobodu a bezpečnosť podľa čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 5 T 7/2008 z 20. mája 2008 a uznesením Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 7 Tos 26/2008 z 11. júna 2008.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že uznesením vyšetrovateľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v N. sp. zn. KRP-76/OVK-NR-2006 z 10. novembra 2006 bolo proti sťažovateľovi vznesené obvinenie za obzvlášť závažný zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 a 5 písm. a) Trestného zákona. Uznesením okresného súdu sp. zn. 3 Tp 4/2007 z 9. januára 2007 bol sťažovateľ vzatý do väzby z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku s tým, že väzba začala plynúť 8. januára 2007 od 11. 15 h. V prípravnom konaní bola väzba sťažovateľa naposledy predĺžená do 21. mája 2008.

Krajská prokuratúra v Nitre podala 20. mája 2008 okresnému súdu na sťažovateľa obžalobu pre obzvlášť závažný zločin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 a 2 písm. a), ods. 4 písm. b) a ods. 5 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona. Okresný súd v ten istý deň, t. j. 20. mája 2008, na verejnom zasadnutí rozhodol uznesením sp. zn. 5 T 7/2008 o ponechaní sťažovateľa vo väzbe. Sťažovateľ namieta, že okresný súd rozhodoval na verejnom zasadnutí napriek tomu, že jeho obhajca nebol o termíne tohto zasadnutia upovedomený v zmysle § 292 ods. 1 Trestného poriadku a boli porušené aj ustanovenia § 292 ods. 4 Trestného poriadku a § 293 ods. 9 Trestného poriadku.

Sťažovateľ podal proti uzneseniu okresného súdu sťažnosť, v ktorej namietal, že uvedeným postupom okresného súdu bolo porušené jeho právo na obhajobu.

Krajský súd rozhodol o sťažnosti uznesením sp. zn. 7 Tos 26/2008 z 11. júna 2008, ktorým zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu. V tomto uznesení krajský súd konštatoval, že okresný súd nepostupoval správne, keď pri určení termínu verejného zasadnutia nerešpektoval zákonnú lehotu na prípravu naň, hoci nešlo o neodkladný úkon, sťažovateľa však z väzby neprepustil. Podľa názoru krajského súdu vyjadreného v odôvodnení tohto uznesenia „v zmysle ustanovenia § 76 ods. 5 Tr. poriadku súdu plynie lehota väzby podľa § 76 ods. 7 Trestného poriadku od podania obžaloby alebo od návrhu na dohodu o vine a treste samostatne a preto, ak prokurátor podal obžalobu, súd nemusí trvania väzby predlžovať alebo o nej samostatne rozhodovať. Povinnosť rozhodovať o ďalšom trvaní väzby vyplýva súdu z ustanovení § 242 a § 244 ods. 5 Tr. poriadku.“.

Sťažovateľ s uvedeným názorom krajského súdu nesúhlasí a s poukazom na nález ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 187/07 z 22. apríla 2008 namieta, že lehota trvania jeho väzby skončila 21. mája 2008. Pretože okresný súd do 21. mája 2008 o jeho väzbe zákonným spôsobom nerozhodol, bol povinný prepustiť ho z väzby najneskôr v tento deň.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ žiada, aby ústavný súd v jeho veci rozhodol týmto nálezom:

„1. Uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7 Tos 26/2008 zo dňa 11. 6. 2008 a uznesením Okresného súdu v Nitre sp. zn. 5 T 7/2008 zo dňa 20. 5. 2008 bolo porušené moje základné právo na osobnú slobodu zaručené v čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy SR a právo na slobodu zaručené v čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Uznesenie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 7 Tos 26/2008 zo dňa 11. 6. 2008 v spojitosti s uznesením Okresného súdu v Nitre zo dňa 20. 5. 2008 sp. zn. 5 T 7/2008 sa zrušujú a Okresnému súdu v Nitre sa prikazuje prepustiť ma ihneď z väzby na slobodu.

3. Krajský súd v Nitre je povinný zaplatiť náhradu trov konania sťažovateľovi v sume 3.970,- Sk na účet jeho advokáta do 1 mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval a uznesením č. k. IV. ÚS 356/08-11 zo 7. novembra 2008 ju prijal na ďalšie konanie v časti, ktorou sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy a práva podľa čl. 5 ods. 1

dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 7 Tos 26/2008 z 1. júna 2008, a vo zvyšnej časti jeho sťažnosť odmietol.

Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval právnu zástupkyňu sťažovateľa a predsedu krajského súdu, aby sa vyjadrili, či trvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie. Predsedu krajského súdu ústavný súd zároveň vyzval, aby sa vyjadril k sťažnosti.

Právna zástupkyňa sťažovateľa a predseda krajského súdu ústavnému súdu oznámili, že netrvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie, a preto ústavný súd v súlade s § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, pretože od neho nebolo možné očakávať ďalšie objasnenie veci.

Predseda krajského súdu vo vyjadrení sp. zn. Spr 1293/08 z 20. januára 2009 poukázal na svoje písomné vyjadrenie vo veci sťažnosti M. N. vedenej na ústavnom súde pod sp. zn. IV. ÚS 326/08, v ktorom sa okrem iného uvádza:

«Uznesením krajského súdu zo dňa 11. júna 2008, sp. zn. 7 Tos/26/2008, bolo na podklade sťažnosti podanej obvineným, podľa § 194 Tr. por. zrušené už označené uznesenie súdu I. st., pretože

- súd I. st. nepostupoval správne, keď určil termín verejného zasadnutia a nerešpektoval lehotu na prípravu naň,*
- nešlo o neodkladný úkon,*
- v zmysle ustanovenia § 76 ods. 5 Tr. por., súdu plynie lehota väzby podľa § 76 ods. 7 Tr. por. samostatne od podania obžaloby alebo návrhu na dohodu o vine a treste a preto, ak prokurátor podal obžalobu, súd nemusí trvanie väzby predlžovať alebo o nej samostatne rozhodovať,*
- povinnosť rozhodovať o ďalšom trvaní väzby vyplýva súdu z ustanovení § 242 a § 244 ods. 5 Tr. por.*

Súdu I. st. bolo uložené postupovať podľa uvedeného a skúmať (v rámci predbežného prejednávania obžaloby) dôvodnosť väzby u obvineného.

Podľa môjho názoru, ak by bol senát tunajšieho krajského súdu dôsledne rešpektoval

- § 2 ods. 3, prvá veta, zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení jeho neskorších zmien a doplnení (ďalej v texte len „zákon o sudcoch a prísediacich“)
- čl. 7 ods. 2, ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky (čl. 5 ods. 1 písm. c/ Dohovoru) mal, po zrušení už označeného uznesenia súdu I. st. podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. rozhodnúť o prepustení obvineného z väzby podľa § 79 ods. 2 prvá veta Tr. por.

Právny názor ÚS SR obsiahnutý v náleze zo dňa 22. apríla 2008, sp. zn. I. ÚS 187/07 nebol pre súd I. st. ako i tunajší krajský súd záväzný, pretože nebol vydaný na základe návrhu niektorého z týchto súdov (2 ods. 3, prvá veta, zákona o sudcoch a prísediacich).

Na obsah už označeného nálezu ÚS SR reagovala Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Trestný odbor, vydaním „Metodického usmernenia postupu prokurátorov v súvislosti s ďalším trvaním väzby“ (ďalej v texte len „metodické usmernenie“) zo dňa 21. mája 2008, vedeným pod IV Spr 153/08-2, ktorý nadobudol účinnosť dňom 01. júna 2008 (bod II).

Tento je vedený na tunajšom krajskom súde pod číslom konania Spr 740/08 a dňa 10. júna 2008 bol doručený sudcom pôsobiacim na trestnom úseku tunajšieho krajského súdu.

Z jeho obsahu (bod I) je nepochybné, že

1) prokurátor, ktorý vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonnosti v prípravnom konaní postupuje, v prípade splnenia zákonných podmienok vo väzobnej veci, podľa § 76 ods. 2, prvá veta, Tr. por.,

2) v prípade, ak prokurátor nepostupuje podľa § 76 ods. 2, prvá veta, Tr. por., je povinný podať obžalobu alebo návrh na schválenie dohody o vine a treste na príslušný súd v lehote 10 pracovných dní pred uplynutím lehoty trvania väzby v prípravnom konaní, ak obvineného z väzby, do jej uplynutia, neprepustí sám.

Aj Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky „Návrhom zákona, ktorým sa mení a dopĺňa č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov“ reagovalo,

na už označený nález ÚS SR, návrhom na zmenu ustanovenia § 76 ods. 2, ods. 5 Tr. por. (na rozdiel od už označeného metodického usmernenia, bola navrhnutá lehota 15 pracovných dní) ako i návrhom na zmenu ods. 4, § 192 Tr. por.

Či a v akom rozsahu boli porušené, obvineným namietané jeho základné práva podľa čl. 17 ods. 2, ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky (čl. 8, ods. 2, prvá veta, ods. 5 Listiny základných práv a slobôd) a práva podľa čl. 5, ods. 1 Dohovoru, uznesením Krajského súdu v Nitre, vedeného pod sp. zn. 7 Tos/26/2008, je oprávnený vysloviť iba ÚS SR (čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky).»

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 17 ods. 2 ústavy nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 17 ods. 5 ústavy do väzby možno vziať iba z dôvodov a na čas ustanovený zákonom a na základe rozhodnutia súdu.

Podľa čl. 5 ods. 1 dohovoru každý má právo na slobodu a osobnú bezpečnosť. Nikoho nemožno pozbaviť slobody okrem nasledujúcich prípadov, pokiaľ sa tak stane v súlade s konaním ustanoveným zákonom:

- a) zákonné uväznenie po odsúdení príslušným súdom;
- b) zákonné zatknutie alebo iné pozbavenie osoby preto, že sa nepodrobila rozhodnutiu vydanému súdom podľa zákona, alebo preto, aby sa zaručilo splnenie povinnosti ustanovenej zákonom;
- c) zákonné zatknutie alebo iné pozbavenie slobody osoby za účelom predvedenia pred príslušný súdny orgán pre dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu, alebo ak sú

oprávnené dôvody domnievať sa, že je potrebné zabrániť jej v spáchaní trestného činu alebo v úteku po jeho spáchaní;

d) iné pozbavenie slobody maloletého na základe zákonného rozhodnutia na účely výchovného dohľadu alebo jeho zákonné pozbavenie slobody na účely jeho predvedenia pred príslušný orgán;

e) zákonné držanie osôb, aby sa zabránilo šíreniu nakažlivej choroby, alebo duševne chorých osôb, alkoholikov, narkomanov alebo tulákov;

f) zákonné zatknutie alebo iné pozbavenie slobody osoby, aby sa zabránilo jej nepovolenému vstupu na územie, alebo osoby, proti ktorej prebieha konanie o vyhostenie alebo vydanie.

Podľa § 72 ods. 2 tretej vety Trestného poriadku o väzbe rozhoduje súd a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie.

Podľa § 76 ods. 5 Trestného poriadku v relevantnom znení (v znení v čase, v ktorom krajský súd vydal namietané uznesenie, pozn.) súdu plyní lehota väzby... od podania obžaloby...

Podľa § 244 Trestného poriadku v relevantnom znení ak je obvinený vo väzbe, rozhodne súd pri predbežnom prejednaní obžaloby vždy aj o ďalšom trvaní väzby.

Predmetom konania ústavného súdu vymedzeným uznesením o prijatí sťažnosti na ďalšie konanie je posúdenie, či z hľadiska ochrany základných práv podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy a práva podľa čl. 5 ods. 1 dohovoru možno pripustiť, aby bol obvinený po podaní obžaloby a po uplynutí lehoty, na ktorú bola jeho väzba v prípravnom konaní naposledy predĺžená, naďalej ponechaný vo väzbe do predbežného prerokovania obžaloby v prípade, ak krajský súd zruší rozhodnutie prvostupňového súdu o ďalšom trvaní väzby.

Z ustálenej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že čl. 17 ods. 2 v spojení s čl. 17 ods. 5 ústavy obsahuje pri väzbe také práva, ako je napríklad právo byť vo väzbe len zo zákonného dôvodu a na základe rozhodnutia sudcu alebo súdu, právo podať návrh na

konanie, v ktorom by súd neodkladne alebo urýchlene rozhodol o zákonnosti väzby a nariadil prepustenie, ak je táto nezákonná, a právo nebyť vo väzbe dlhšie ako po dobu nevyhnutnú, resp. primeranú dobu, alebo byť prepustený počas konania, pričom prepustenie môže byť v zákonom určených prípadoch podmienené zárukou (m. m. III. ÚS 7/00).

Z práva nebyť vo väzbe z iného ako zákonného dôvodu a na základe rozhodnutia sudcu alebo súdu vyplýva priama spojitosť zákonného väzobného dôvodu s rozhodnutím sudcu alebo súdu nielen pri vzatí do väzby, ale aj počas jej trvania (III. ÚS 7/00).

Obvinený môže byť do väzby vzatý a v nej držaný len z tých zákonných dôvodov, ktoré sú uvedené vo výrokoch súdnych rozhodnutí (III. ÚS 7/00).

Každé pozbavenie slobody musí byť „zákonné“, t. j. musí byť vykonané „v súlade s konaním ustanoveným zákonom“, a okrem toho každé opatrenie, ktorým je jednotlivec pozbavený slobody, musí byť zlučiteľné s účelom čl. 17 ústavy, ktorým je ochrana jednotlivca proti svojvôli (II. ÚS 55/98, III. ÚS 7/00, I. ÚS 165/02, I. ÚS 177/03, I. ÚS 187/07).

Lehota trvania väzby sťažovateľa bola v prípravnom konaní predĺžená do 21. mája 2008. Po podaní obžaloby 20. mája 2008 okresný súd rozhodol na verejnom zasadnutí uznesením sp. zn. 5 T 7/2008 z 20. mája 2008 o ponechaní sťažovateľa vo väzbe, pretože u neho trvá dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku. Krajský súd na základe sťažnosti podanej sťažovateľom uznesenie okresného súdu zrušil, o ďalšom trvaní jeho väzby však nerozhodol ani ho neprepustil z väzby, a to z týchto dôvodov:

„Pokiaľ nadriadený orgán preskúmal napadnuté uznesenie, zistil, že súd I. stupňa nepostupoval správne, keď v trestnej veci obvinených určil termín verejného zasadnutia a nerešpektoval lehotu na prípravu naň. Nie je možné konštatovať, že išlo o neodkladný úkon.

Nadriadený súd poukazuje, že v zmysle ustanovenia § 76 ods. 5 Trestného poriadku súdu plynie lehota väzby podľa § 76 ods. 7 Trestného poriadku od podania obžaloby alebo od návrhu na dohodu o vine a treste samostatne a preto, ak prokurátor podal obžalobu, súd

nemusi trvania väzby predlžovať alebo o nej samostatne rozhodovať. Povinnosť rozhodovať o ďalšom trvaní väzby vyplýva súdu s ustanovení § 242 a § 244 ods. 5 Trestného poriadku.

Keďže celé konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu malo procesné chyby, nadriadený súd napadnuté uznesenie zrušil ako nezákonné. Úlohou súdu I. stupňa bude postupovať ako bolo vyššie uvedené a v rámci predbežného pojednania skúmať dôvodnosť väzby u obvinených.“

S citovaným názorom krajského súdu nemožno súhlasiť. Ústavný súd už viackrát judikoval (napr. II. ÚS 55/98, III. ÚS 222/06, IV. ÚS 112/08), že záruky osobnej slobody jednotlivca sa v prípade väzby nevyčerpávajú len odkazom na zákonnú úpravu, ale tieto záruky treba vnímať v širších súvislostiach. Z čl. 17 ods. 2 ústavy vyplýva okrem iného aj právo byť vo väzbe na základe rozhodnutia sudcu alebo súdu, nadväzujúc na prvý odsek čl. 17 ústavy, podľa ktorého osobná sloboda sa zaručuje. Ústavný súd tým vyjadril význam tak osobnej slobody jednotlivca, ako aj úlohy súdov a sudcov pri napĺňaní ústavných záruk osobnej slobody.

Podľa ústavy zo všetkých orgánov sú to práve súdy, ktoré majú zodpovednosť za to, či v prípade osoby obvinenej z trestného činu bude proti nej vedené trestné konanie vo väzbe alebo na slobode. Na prevzatie tejto zodpovednosti ústava ustanovuje formu „rozhodnutia“, a tým dbá o to, aby väzba ako opatrenie, pozbavujúca osobnej slobody, bola vykonaná spôsobom poskytujúcim obvinenému základné procesné záruky proti svojvoľnému postupu dotknutých orgánov (III. ÚS 222/06). Rovnako ústavný súd už judikoval, že základné práva a slobody podľa ústavy treba vykladať a uplatňovať v zmysle a v duchu medzinárodných zmlúv o ľudských právach a základných slobodách (PL. ÚS 1/93, PL. ÚS 15/98) a že do rámca ústavných záruk práva na osobnú slobodu treba zahrnúť aj záruky poskytované čl. 5 dohovoru, tak ako ich vykladá a uplatňuje Európsky súd pre ľudské práva vo svojej judikatúre (II. ÚS 55/98, III. ÚS 7/00, IV. ÚS 112/08).

V prípade sťažovateľa sa ďalšie trvanie jeho väzby po 21. máji 2008 do 16. júla 2008, keď okresný súd na predbežnom prerokovaní obžaloby rozhodol o jeho ponechaní vo väzbe, nezakladalo na žiadnom súdnom rozhodnutí. Absencia formálneho rozhodnutia

všeobecného súdu o ďalšom trvaní väzby od 21. mája 2008 znamená, že na ďalšie trvanie väzby po tomto dátume nebol právny titul, ktorý by zabezpečil jej legitímnosť a legálnosť. Preto väzbu sťažovateľa po 21. máji 2008 treba považovať za nezákonný zásah do osobnej slobody jednotlivca, ktorý zakladá aj jej protiústavnosť, pretože je nevyhnutné dôsledne rešpektovať ústavnú požiadavku, aby sa väzba vždy opierala o rozhodnutie súdu.

Ústavný súd preto vyslovil, že krajský súd svojím uznesením sp. zn. 7 Tos 7/2008 z 11. júna 2008 porušil základné právo sťažovateľa na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy a jeho právo na slobodu a bezpečnosť podľa čl. 5 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

III.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Ústavný súd môže zároveň vec vrátiť na ďalšie konanie, zakázať pokračovanie v porušovaní základných práv a slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, alebo ak je to možné, prikázať, aby ten, kto porušil práva alebo slobody podľa odseku 1, obnovil stav pred porušením.

Podľa § 56 ods. 3 písm. d) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto základné právo alebo slobodu porušil, obnovil stav pred porušením základného práva alebo slobody.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného žiadal, aby ústavný súd nálezom zrušil uznesenie krajského súdu sp. zn. 7 Tos 26/2008 z 11. júna 2008 a prikázal okresnému súdu, aby ho prepustil z väzby na slobodu.

Vzhľadom na to, že ústavný súd už nálezom sp. zn. IV. ÚS 326/08 z 12. februára 2009 zrušil označené uznesenie krajského súdu, pričom ho zrušil v celom rozsahu, nielen vo vzťahu k M. N., o sťažnosti ktorého označeným nálezom rozhodol, a vrátil vec krajskému súdu na ďalšie konanie, stal sa už návrh sťažovateľa v časti zrušenia predmetného uznesenia krajského súdu právne bezvýznamným.

Podľa zistenia ústavného súdu bol sťažovateľ 24. marca 2009 prepustený z väzby na slobodu, a preto sa stalo bezpredmetným aj rozhodovanie o ostávajúcej časti jeho návrhu, v ktorej žiadal, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu prepustiť ho z väzby na slobodu. Z uvedeného dôvodu tomuto návrhu sťažovateľa ústavný súd nevyhovel.

Ústavný súd napokon rozhodol podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho právnym zastupovaním advokátkou Mgr. Z. B. v konaní pred ústavným súdom. Sťažovateľ ich vyčíslil sumou 3 970 Sk, t. j. 131,78 €. Vzhľadom na to, že trovy konania požadované sťažovateľom neprekračovali sumu podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, ústavný súd ich priznal v sume ním požadovanej (bod 2 výroku tohto rozhodnutia). Trovy konania je krajský súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 Občianskeho súdneho poriadku) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. apríla 2009